

UVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

dostává se vám do rukou druhé letošní číslo časopisu *Obrana a strategie*, které se věnuje problematice hledání místa, cílů a obsahu strategických studií při zajišťování obrany a bezpečnosti státu.

Ústav strategických studií se v současnosti úspěšně vyrovnává s novými požadavky na svoji činnost, které zároveň představují pro jeho pracovníky výzvu. Opětovně se rozvířila debata nad dalšími perspektivami ústavu, jeho rolí, posláním a úkoly do budoucna, s cílem potvrdit jeho unikátní pozici, přizpůsobit jeho výstupy aktuálním potřebám Univerzity obrany a resortu obrany, dále zkvalitňovat jeho produkci a ještě více ji uplatnit v procesu strategického řízení bezpečnostní a obranné politiky České republiky. Předkládané číslo se proto poněkud netradičně věnuje také otázkám dotýkajících se interního rozvoje našeho pracoviště.

Kromě odborných textů Moniky Grasseové, Nicolase Lallemand de Driésen, Bohuslava Pernici či Viléma Kolína a dalších autorů naleznete v právě publikovaném čísle náměty a zamyšlení vztahující se k představám o dalším směřování Ústavu strategických studií. Tyto úvahy reprezentují jak pohled zevnitř naší instituce (texty Josefa Procházky či Miroslava Hřebíčka), tak nezávislý pohled zvenčí (postřehy a doporučení Jana Eichlera a Miroslava Mareše).

Uvozující článek Josefa Procházky je pohledem z praxe a věnuje se strategickým studiím jako předmětu nabídky a poptávky po strategických informacích a naznačuje z toho plynoucí možné implikace pro další rozvoj ÚSS. Miroslav Hřebíček se věnuje strategickým studiím z hlediska jejich širšího zasazení do kontextu vývoje vojenského myšlení a strategického uvažování. Příspěvek Jana Eichlera analyzuje dosavadní zaměření a tvorbu strategických studií a nastiňuje konkrétní doporučení pro Ústav strategických studií. Akcentuje zejména nutnost podrobného sledování vojenských procesů v dnešním světě, při němž se hledají a formulují vojenské zákonitosti mající zásadní vliv na národní bezpečnost. Inspirující je také stať Miroslava Mareše, v níž autor upřednostňuje konkrétní formy výzkumu a jeho hlavní cíl vidí ve vytváření strategických analýz bezpečnostního prostředí, jejich návaznosti na bezpečnostní zájmy České republiky a možné důsledky pro ozbrojené síly. Za pozornost rovněž stojí i komparativní text věnovaný historickému institucionálnímu vývoji strategického myšlení v českém prostředí od Janusze Miki a Miroslava Hřebíčka.

Debata, která probíhá i na stránkách tohoto časopisu, je pro nás inspirativním impulsem a jejím cílem je další zvyšování kvality a využitelnosti výsledků naší práce. Pevně věřím, že se nám tento cíl bude dařit naplňovat i v následujícím období, a to s i pomocí vás, čtenářů našeho časopisu. Závěrem mi proto dovoluji poděkovat vám za vaši dosavadní přízeň, pozitivní i konstruktivní ohlasy a přeji vám vše nejlepší do nadcházejícího roku 2007.

Libor Frank
Předseda Redakční rady